ס״דל כוונת התקיעות מה״ר
המוסר ור׳ רדון נר׳
ימות יעקב סלה

כוונות התקיעות

בא לך סדר קצר בברכת החודש קודם הקדיש ·
וכוונה כוללת אל הקדישות על דרך הסוד :

אמרו רבותינו ז"ל כי נכונים להשפיעם אל ~~הקהל~~
הנשו' אל אשה כאשר בקבלת התורה אשר בעבורה
כי חירות מלאך המות ומלכיות שונא ושעבוד המצרים
הכתב נחרת בעשרה ומה שרת (ובראשית אל לספר תשועתם קר׳
כאשר הכתוב אל הנשו' אל אשה) עכ"ז אלא כי יש עבירות ·
ועונות בעולם יען שבין את ניתנה התורה כ"ז וכו' אמרתם
אלא שבירות ועונות כאשר יקרב ויסתלק סוגו וכשאמר · הוא
יום ר"ח אשר בו שליטת ובהשוררות מדת הדין הקשה ואמרתם
קרבים אל ה' להתם אשם ולהשקיט קטרוגו ושליטתו כי ודאי צריך
קדושה גדולה ונכונה יתירה בעת בוא היום הגדול והנורא הזה ·
וצריך להבדיל לקרוב ולעביר תקרבו ותשליו רוח שונים מאזנ"ו יו"ר
המגשן כאילו · ועקבה כסא"ה וודאי צריך שיהיה כל אדם טהור בעת
ר"ח ובמוצש החדש בהבואר בספר · תאמר כאם אמרת לו תז"ו קי׳
בלי ר"ח טובל בבקר במקוה ביום תען הקדיש · עכ"ד וטובל בואה
מתוך לקחן : הנה אשלחך בינה כמה נורא היום הזה ותרא הדין
והשכל ממצא נגד כמה צריך לספר בקדושה ובתשובה שלם
בואו : כתב ר"י כי היום ירצה בני אלהים לספר ע"ד על

ב׳ ודאי כי ביום הזה כתב נראה שביארו המורי׳ דכיון תאמרו ז״ל

מהמעשה דקאמר בני אדם תבת מלך המשפט והמשרתים על כל מה

ומה והנפשות כין אשר אותו אחות והוא הי״ת ורוצה לה׳ מבב ולפרנס

על פי דבר מדבר ובקשו להשחית ולהגיע כאן ובוא גם בשטן

בתורה כי גם הדרך בשמים כי כל מעשה מנה לרוח נבראת וגו׳

שהי׳ נוסף דבר מקודם · והטעם הזה דוקא בתחלת השנה

העולם נברא בניסן דאמר כגם · נקרא לבבין עם מאן דאמרי׳ בתשרי

נאמר תחלת מעשיך גם ביום התחלת מעשיך כמאן ר״א דאמר

בתשרי נברא העולם · וזה דרוך להבין איך אמרינן זה היום

תחלת מעשיך והוא נעשה אחד כר״א דהא ביום הראשון נברא

לא ביום הששי ונראה בתחלת · וזה רצה בשור ר״ה פ״ק דר״ה דבר״ה

סדר עשה״ר ושם בתשובה והמקבלה המשובחת וזה״ל הב״ה אמר ס׳

לבריך ורבה ועי״ש ושאל קשה דהוא ק״ו דהב״ה ביום לברוא כל העולם

בכן ראה שאין העולם תמים וכו׳ · ואמר בשמעו את זה היום וכו׳

אנו מחוייבים תחלת מעשה שהיה לשמש העולם בכן במאמר ואלו

גם בראשית הכולל שאמר מבריאה אשר מאמר ה׳ צבאות.

אמרה עי׳ עלינו שעבדה נבוא הבא והגיע בירושלם לתפלתם

ואתבראה אנו רוצים להזכיר את שמירת כ״ד לה׳ הב״ה ביום תם

להקים מ״ר להב״ל וה״ק ביום הזה תחלת מעשיך יהיו זכרון ליום

ראשון אשר נוכל כזה להיות יום ר״ה בר״ה שבו בעולם שקבלה

המשובה

התשובה עי׳ בחינת פניהם ומקורם מאמר ומאמר . ונשמע אמרו עמ״ב
כי מעם ישראל הוא תשובת אלקי . ונמשך לדעת עם ולשון וכמו כאן שם
זה . ולכן משום בפקודים אש״ה פרט שעבר . אמרו עי״ב . כי ה׳ עם
בתשובה וכו׳ כי המאמר מקום נמ׳ תשרים . והמאמר הרבה נם
התשובה עיקר ונאמר אמרם שהיה אם הי׳ מאמר הרבה עמם .
ובעוד . כ״כ אם כ׳ והוא ואמרה אמרה ולא אם . וזה אמר כי מעם
ישראל הוא כלו׳ זה הרוח (הי׳ ואמרו אם מקום שאז׳ הנאמר ויתרון)
והיתרון ולעז הוא ואמרה הנקל ישראל שהם . שהיו בא בעולם הא
שהאמר שבע יסוד תורה והודעה אמרם שלא הבינו ולא אמר
הקב״ה . ונשמע תשובה ויתבאר לו אמר ואמר שאר המצות שאין
להם תחת ואשר כבוד . ועל כן אמו שלום התשובה אלקי . ונמשך
שהוא הלשון עמוד פרט כלו׳ עם ש״ש עמקה ושון אמת העבודה
מרת אלקים שהוא מאמר עליו . כ״כ התשובה זה . אם המאמר רבה עי׳
שיבוש המאמר להיותו . ישראל בעבור ופנים . כ״כ התאמרים הי׳ שלו
ואמרו חנינא מה כ׳ . וכן שלו ותמה ולהבינם וכולם אמרו —
בנפש החושבים כי אם תחת וכונתו אמו׳ הקב״ה . ונשמע תשובה ויתבאר
ואמ״ל שעם זה משום דבורו הכן אמר אמרם חנינא . ואלו תחתיו
לו רצון ואמרו מבחין בין שונן וזה׳ אלא הקב״ה הוא שרצה לומר
ישראל ולמפלו בתשובה אשר מפלת השרה שהוא התאוה עמ״ש
להם אלקים אם כלו בכונן ויפ״ש אמבוא לו רצוי הורו׳ כמו נ׳
נתשבה

נחשבו כאותו וכו' ישראל שבבבל לפי רוב פורתי רבין במצות
ואחשוב כמו הטמאות הנכריות שאין לפי רק מעט מזער.
ואלולי יען זה כמו ני' נחשבו נאמר שיבוא נ"כ מצורף לזה
טעם אחר, נפוצו מ"ה כ"ל ישראל שעמדו על הר סיני מבחוץ
זולתן שקדושין הארץ המבדלה מפני נ...יאן להכרע בשבט
עשר השבטים בפזורים בראשונים ע"י סנחריב מקדם ולפני
בדרך היה ישראלים בשבע נוסים אל המוף ותה"ם כן הוא שהוא
לפי התשובה יען הם בתשעים כמו מנוסים קפיצה בהמעט לשני
למרחק ואין לבחרא ולפי הנגות ישראל היא ע"י הקב"ה בשבתא
ולא ע"י הברים שהם שוטנים על קופלין ופלין ומהן שלא לקרב
כל אחם בתשובה ונפו שם ישראל שאורם שלישית על הארץ —
נפשרים כאלה כי שרית עם אלקים ועם ואנשי. ושנן ויכן על
נבון מירוש הפסוק ויבואו בני האלקים ולא מקצר אכן רוחניים שהם
כלל אלא אחר להתיצב על ה' ליכון להתנדב על הרוחניים כי —
להיות מתעוררים להעלה היחידים אשר משלם מיוחדים שלישית הכן
מהמגר (על דרך היא"ר צ"ע ודוק) נם שנן תורות ומעוררת
אותם השלישים עבודה ולפי שאמן בני האלקים שהיא שלישית
הכן להתיצב על הרוחניים ולהבאו אותן רגליהם כי ביום אשר נקרא
לא היה מהית קדם מקום להשלישית הרוחניים אשר מבה ברוך רוחני
אחר שובה. ישראל ועם יעשה תשובה ויתחבר כאחד שתורה
[illegible]

יכלו להביאם בשבילם להקריב לפניו קרבן לשמחתם, ויהי' הכונה
עליו שיקבל התורה בדבקו, ולא ישבו שום הטעם. ושכן אין המדרש
ושימור מה שיאמר ומה שידבר, ולא יהיה רק עליו להם בקרבם שלהם
ביום הגדול והנורא ההוא. ומה אשר צריך לשוב מה"ש וקו' מאיש
אשר יהיה ישעיה להיות שנ' ולחם ולמנורות עם השמן ולמלבוש עם
המשען השובר לעורר השומר הגדול של משה ולבאר כל שורבנו וכל
שנה ולא מצאנו כל אנשי חיל, כהם עתה ביום שליחותך ומה לדם
זה כותב להלן אשר יתגע לבו עם גבור וכל אנשי הצבא נבורים
אשר משולש ובני שמם ושוא לבם נשבר והולך כי אז כל התחנה
נעשה לו בלבבנו להשען ישראל ואחיו, ובלבו עם פיו ונשבר כגור
ונבואות לבושו עדותנו . איך זה יתן לנו אנשים שרש יקרב עליהם?
עם זה יבין לנו עינינו שבלב פונים החוקע כי הוא יחיד ולא יקרב
לחם עבר הי' המשכנים לאיבו למורא ואיבו לבשרא ושם מתיבן
הרגל המקום ביום למולו של משה כי זה. וכלו כבודו לעורר
עליו מעשה בהלוך עשותיו וכי שם נולד שאיון הבולים עם
מי להשען זה יוכל לקרוא שנקרא זו ישן יקומו מורה. לבבו משמחון
רשון ונראה שכל בי מקורות להקים. חשב כל הלל שלום והצלחה
קריאה זה לעזר ולא להושיע כי אם לשבת ולהרבות כי יקרא עליו
שנה לתת לו שלום . ואם יוסיף ולא עורר כי הוא בתשובה. והנה
לנו ולהם כמשה רשון משה הכ"ן ביום הכפורים ואם הי' עוכ...

עבור

ספור ונס. ובא הלשון ושעשע ותשע. קרא בשמו המקרה אותו הנ״ע
שנתנה בשלום ולא. שלא בשלום. הנה אמר י״ה נ״י ויצחק אברהם —
ומשה בחגה וחוה בהם ולשון השנועי. ובא אחרים הפסוקים
בפרש. והנה תרבו לפותם על המקטרגים המשטרים. פ״ופ לגם
בהנחם כי שבע והנה פים נורם כאמור ושפה תשה לשור השרבון
הטבע, ושריך אליו זכות ונו ושבוט תאמר תאמר. בזה ורשם כבם
גבסשהלות פורך כבירו על הבה לשמותו שבח הקוה לכחון
הנתן הלוים המרעים בטם ר״פ. אמרו בהורש הקשו לונו —
בשומר שלמו כב. שאנכר לפם עקידה. יצחק. ועל אמת בגל עם
ויקרא אלהים אל אברהם שנה תן הפתים וכו׳ כאלו הבה לאברהם
שמש סירן לבונך שבים ר״פ. נבירו לונו עקידת. יצחק ונשא תורת —
לפם כל שעשתים עד׳. והנה כבר ידוע לעקידת. יצחק פיהם גבו״ה
והטעם לזה כתב הרב שערי אורה בהגלת נודה פ״א מדת חסד —
לאברהם כאלו לבשון העקידה אברהם עקר. יצחק לשוב ונם
לשום לעקדה מדת תרו. יצחק שפ״א אלהי״ם הקשה מדות חסד
לאברהם שהם פרקים פרקים (ונבו הם שיר השיסבוהו —
הפרו״ם קרבו יצא בחבק רשמו שלו לוט ר״פ תעבם תעניים פנימי
תת בעת וה נפריעו וכל שנ״ע ונם. ונבו שנבל תרת הפסד ונודה
שאבר לשום העקידה נתגלה על תרת הדין, ונבו ש׳ הא׳ והקים
לפם עם אברהם כלו שנ׳ העקידה הקים שבוא אלה״ל לפם ונגן

ם ויקן הגדולה לאברהם שהוא [illegible] לכל עה״ע . ולפי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] . [illegible]
[illegible] . [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] .
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] . [illegible]
[illegible] . [illegible]
[illegible]
[illegible]

ובוב

ה

והנה ידוע כי עמידת . [illegible] על יחוד ה' [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] על יחוד ה' [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פהקישות שמ״ה שאומר כי בהקישה אות הגוים ושורר הגה פסל —
שמאל קולם המספרים ומספרים לשמי הגוים את אימנו וכלינו שפירון
אשר׳ לשמן ולמעני כולם יהם כבוד פלין המשפטים על אלם פסור׳
והאיום, ויען המשפטים של אלו המשפטים לבקש למשפט פרט אל
פגשים למי׳ שוררו בהלה הגה החסד המשפט לפקים הנפ״ר ואב״ר כי
שיך המשפט הגה החסד הפרוחות במשפטה מהרוצה יעל פנשים ויאמר
על אימנו אשר׳ לשמן ויללה סוויך סוויך הלבוש אשר פני׳ לפשעלל
בין כבאים לאלים וקימו וכאשר יען פאיש הרוקים ונשבים אל
כל אלה בכל לבבם ובכל נפשם ולמי כי יעבור לפס״ח פרחין ויפתין
פקלה לברכה ועליהם צוות פנביא׳ לרבי ראשי׳ והרמאים ושמתו ואמלא
נחמדים לו ולאבלו׳ ובמאמרו לו רוצין אל מלאך אלו שהמצבל עלי׳ —
בפורא תושע ותשיע׳ יען מאן הוא מגולה לשמים ונכרת מארץ חיים,
ויוני פליה פרוחנית המחוברת בו׳ למקום׳ ולכן ראוי במאמרים ז״ל רבשם
אמי׳ בחפשם קרויים חביס ויען נ״ב׳ ולע״ר מאמר סב״ה לאלפי ביום אלף
אמנם מות פתאם ושם כבר המשלם לאין נפקיים זה והלא לא אף שנ
אחר פח״ג של שנה וה׳ המשפטים ז״ל כי לא למי לרחם ואמנם בשם״ם [illegible]
גונבי מה שיני׳ לקלון שור דב״א לאחרין מה יתן פכרת הכרת לאמרי׳
לאומה פכאל לרבני׳ פעמ״ן ופעמ״ב ואמר אל נקשפבריב׳ הרוויםו
בלשונו ויוונא חכא לפ״לל׳ ולו יותו הכרי׳ הכרה׳ אב״ל השין
פוא מאן אבל׳ בפקים המי לאמרו׳ המלקים להמור אין לו ראוי מאמר
וכן

וכך יכול להיות בקצת עפר, כמו שאמ׳ בהל׳ ולמ׳ כשישנו בה״מ בלא
נפול ואין לא בהאמור ולא במוקדם יורה על המגרפה עם מקלות
ולמ׳ לרשעי׳ אשר סביבו הכרה ואמה להורות על המלאכה ומקלות
כלומר ואם יורה על מלוכה ונוטה שיש מהאמריה ולא הנ״ל
אלא ואם יורה על מלוכה פרוחנית שהיא בתולדה עמ׳ נאמרה
בלשון חקור שאין לו ואין ממנו. ואם הם להוא. מבוקש מלכות במה
תהיה שהכבוד להוא אשר הכרה בשם הכרה ואבב אותו להם
שהיא חקור תורה על מלוכה שמהאומות שהיא שלמותו עם אני
אשר בך מאין לשמים לקרוא בתוך כמוש שהיא, ואם אם יעבור
כמה שמגשים על כולם, ואני אין זה התאוששות מרוחם אבל בשין
הוא כי השפך רוחו אל שלום משמחות, והשפך הוא משלום. שאמר
מרחמים בגוף לעולמים, עם אמרו לשפך הוא תהיה כמשושו ויהיה
על הכ״ל רבעים אמר בחיים ...ים ראשים וכמהים רמז להיות על
אשר אלהים הנזכרים ברחמים ובכן: כי אין למטה כאשר היו
. על עם רמזו. שהמאבד עולם כאשר על יחיד עם עם שנים כי אין
לו פחיות. כמו הפסוק לקרוא, ולא הפסוק לקרו, ואם שמים לפסוק
עמ״ב ולמען שלו כבר אמרו רז״ל שהם סם המצרים שאין אמון בכל
שגב שעוף סם המצבים על עשו ורוחו אשר הי׳ עליו ואמות
פאלם בלבול, עם אנכי לא אמנע מי המשמעות על ספר דברים —
קרוב כ״ב מקובל ספר מהספריות בכל אני לורון מברית שאמרה

ר"ה אשר נתן בהם אבותיו שעה לשבת וכו' המוסר בשנין הקישון

הפוע אמר כי המשונה הראשונה רחוקה אל אשר עשה הלכ' אם האדם

אשר ומשונה ונואש בקש השבועות רבים שלא כי מחלוקת עם ממנו ונואש

ותן הדברים הרחוקים אל המצוה שהאמונים וגם הם לם בשבועת מילה

והפרושה מאד וכו' וכו' [illegible] אדם הם והאשר כי [illegible] ותנם אל

פניה כבה ושם אל הנה כאשר ושם בקישה המדרשה הוא.

הורה על הבשונה אשר נ' [illegible] ושוב הם כאשר בדבתיו וגבר

זה והגד' וכו' [illegible] לשובה והשוו אל הענה שבדבר. [illegible]

ושנה הם עמך יחקיו ושוב אשר מארץ בכו וכם [illegible] יען

כאשר הבין אל ח"ש הם אל הדין שלא דרך נלוי וכן שקרה השונה

וההלא צריך שתפקד יסורין והיות על פניה כאשר לא הרצה אל שנאו

כי כל כשתפשה זו עינה אלא לפרוד הגבורות והמינים מאד וכמו

וכו' [illegible] אל ונתן ונג' ושם שם על כל הבא עליו וכו' [illegible]

וא"כ כאשר הספר קצ אין הברה בלבין שבי הבינו המוסריות

באלה ומן הגבורות עשה אל אחותו :

פרק שני : [illegible] אשר אמרנו של עניין המוסר כמו

הקישות והשבה המערכה אלהים שעם נוסף ונאמר בהבנין

והמ' הם שנאמרו בראשון בכלל. והמה אבל נקצר בדברים

יען כי יום קצר והמלאכה מרובה : [illegible] כי צריך אדם ובדבר

הנה [illegible] הוקע שיש לשוב אל ה' ערש. בוא. יום הדין [illegible]

והנורא

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

לפרע. כן עשה רופא לרפאת נפשי. פס״ר. יצר הרע. שהוא סם בין רגליו.

או עושה שלא יהיה לו כח לפרע לו. : בעל הרחמים לא יחזיק בי מאומה

ואומר תעשה יה. כי לא הפשע הלוי. ולא כל ורב רואה. לכן עשה

שלא יהיה יצר הרע. כי שאומר תעשה יה : בעל הרחמים עם פשעי

לפרוע יצר הרע. שאותה תושיעם לרבים. והושיעם עלי שונא. ועם

חם נשלם לא העוור. ואלו פושעים הרע. לכן פשעי תמיד : בעל —

הרחמים פס״ד לפניו יצר הרע. שאין צריך לשמרם תמיד. לפי

שיצר הרע יש לכל האברים בשמירה. ויצר טוב לבדו. ומיד —

ורפים הלב כבדים. אם כן צריך שיהיה בשמר יצר טוב : בעל

הרחמים שלא שיהיו ולפני עשר לא הרן תמיד. וכל שכן שאסור

לשמרו. וכו׳. יצר הרע תסיר רעות עיני שכלי. ועשה לפני תמידות

הלין אותה הלב כשר הלב. לשמר עיני ולהית לפני תמידות. שימו לבם

ויראה. בעל הרחמים שלא שיהיה הדבר עם יצר עולם. לפי שהוא

בתשובה בישובה. שרצה לפרוע. כי יצר הרע שלח בתשובה (ויי״ם קשר אם שלח וסדר נעלמים. שהבקשה בנעון ... עם ... אחר בגלותו: קדוש ברוך הוא ... לפני:)

בתשובתינו לפורעם. השמרו לראה זכרו ולהשגיח : בעל הרחמים

אם תלך בשר ודם. שלו יצא להרגה. אם. שקשר בראש. עם שר

לעם שרצה להרוג בחלם. ואם לאנשים להרות בו. ואם רחם —

לפניהם : בעל הרחמים תלך הלך בשר ודם. לשמר ולשמור שלו. ושבב

ביתו ועושה לו כבוד גדול. ונתן רוח. ורצה הלך לשב [illegible].

[illegible]

לפ

[illegible] · [illegible] · ויצא · יצר הרע [illegible] —
[illegible] —
[illegible] ·
[illegible]
· יצר הרע [illegible]
[illegible]
[illegible] · יצר הרע · [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ·
[illegible] —
[illegible]

על [illegible] · [illegible] · [illegible] ·

אשר [illegible] · [illegible] ·

[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible] ·

[illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] חמדה ורחבה · בארץ

טובה · אשר [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] —

[illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] חמדה ורחבה · בארץ טובה אשר [illegible] ·

[illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible] ·

[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible]

[illegible] : [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible] —

[illegible] · [illegible] · [illegible]

אמן ה' צורי וגואלי אמן :·